

extra ordinarie prästerskapets emeritilöner torde därför böra sättas till 80 procent af dittills innehafda löneförmåner.

Då det belopp, som för emeritilöner anvisats, enligt § 3 är fastställt till högst femhundredratusen kronor, kommer en sådan förbättring af det extra ordinarie prästerskapets emeritilöner ej att påverka den föreslagna finansplanen.

Med stöd af det nu anförda få vi hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 2 af lagen om emeritilön må erhålla sådan ändrad lydelse, att emeritilön äfven för extra ordinarie präst skall motsvara åttio procent af hans löneförmåner och utgöra minst ettusen femhundra kronor.

Stockholm den 29 mars 1910.

Sam. Clason.

Carl H. Björck.

Nr 71.

Af herr **Jonsson**, i anledning af *Kungl. Maj:ts förslag till lag om kyrkofond.*

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 85 med förslag till lag om kyrkofond skall nettoafkastningen af prästboställens skogar ingå till kyrkofonden likasom ock efter Kungl. Maj:ts pröfning i hvarje särskildt fall de till aflöning af prästerlig tjänst afsedda fonder och andra kapitaltillgångar med vissa angifna undantag. I förslaget till lag om reglering af prästerskapets aflöning upptagas bestämmelser om huru och på hvad sätt bidrag från kyrkofonden kan erhållas till prästerskapets aflöning. Med ett i § 7 af sistnämnda lag angifvet undantag har i dessa förslag skogsafkastningen, oafsedt om bostället upplåtits af kronan eller inköpts af församlingen, i fråga om såväl dess indragning till kyrkofonden som om villkoren för

erhållande af bidrag till prästerskapets aflöning från denna fond, behandlats likformigt.

Om då en församling inköpt ett boställe, hvars skogsafkastning är eller anses blifva större än hvad den enligt § 19 i lagen om reglering af prästerskapets löner kan från kyrkofonden erhålla i bidrag till aflöningen för sitt prästerskap, eller om af sådan afkastning för kyrkligt ändamål inom församlingen en fond eller annan kapitaltillgång bildats, som enligt § 2 i lagen om kyrkofond kommer att indragas till denna fond, så är det naturligt nog att en sådan församling anser sig blifva illa behandlad och därför önskar, att ändringar till dess förmån vidtagas. Det är också på grund af framställning från en sådan församling som jag ansett mig böra bringa frågan under särskilda utskottets och Riksdagens pröfning, för hvilket ändamål denna framställning skall af mig till utskottet öfverlämnas. Väl kunna vissa betänkligheter anföras emot ett afsteg från den princip af likartad behandling af skogsafkastningen från på olika sätt tillkomna boställen, hvarpå lagen om lönerreglering är byggd, och väl torde äfven svårigheter möta att finna en lämplig och väl afvägd form för en dylik undantagsbestämmelse, men torde ett tillägg till § 19 mom. 4 i lagen om reglering af prästerskapets löner af ungefär denna lydelse: Kungl. Maj:t dock obetaget att medgifva att detta högsta belopp må oafkortadt utgå, äfven om därigenom full församlingsafgift enligt mom. 1 ej behöfver tagas i anspråk, därest dylika skogsförsäljningsmedel härflutit från af församlingen inköpt boställe, eller något dylikt kunna sättas i fråga för spörsmålets lösning. Beträffande indragningen af fonder och andra kapitaltillgångar, afsedda till aflöning för prästerlig tjänst, enligt andra stycket af § 2 i lagen om kyrkofond, så heter det visserligen, att detta skall ske först efter Kungl. Maj:ts bestämmande i hvarje särskildt fall, men lika väl som undantag i tvenne angifna fall gjorts i paragrafen, kan ett tredje böra göras efter orden »kapitaltillgångar» af denna lydelse: i den mån de icke hafva bildats af skogsafkastningen från af församlingen inköpt prästerligt boställe eller ej äro — sägs. Visserligen kunde det sättas i fråga, att fonden jämväl skulle vara verkligen behöflig för kyrkligt ändamål inom församlingen, men någon större fond, än för sådant behof erfordras, lär nog icke af dylika medel hafva bildats.

Enär jag hyser den förhoppning, att utskottet äfven i fråga om disponerandet af skogsafkastningen från ett af församlingen inköpt boställe kommer att framlägga det ändringsförslag, som finnes befogadt, inskränker jag mig till den hemställan,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 2 i lagen om kyrkofond må erhålla följande lydelse:

2 §.

Till kyrkofonden skola öfverföras prästerskapets löneregleringsfond och de ecklesiastika bostälленas skogsfond.

I öfrigt skola, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande i hvarje särskildt fall, till kyrkofonden öfverlämnas dels till aflöning för prästerlig tjänst afsedda fonder och andra kapitaltillgångar, i den mån de *icke hafva bildats af skogsmedel, hvilka erhållits från af församlingen inköpt boställe, eller* ej äro att hänföra till — — — — — sägs.

Stockholm den 29 mars 1910.

Olof Jonsson.
